

Presentació

Aquest número 36 [vol. XIV(1)] de *Quaderns del CAC* vol oferir als lectors interessats una reflexió crítica i plural sobre el tema monogràfic que en centra part dels continguts: la hibridació de gèneres a la televisió contemporània. El monogràfic es proposa abordar les tendències de la hibridació, així com suscitar la reflexió i la valoració sobre les diverses formes i pràctiques de prestadors i de programadors en aquest sentit. Volem centrar l'atenció en les cadenes generalistes convencionals, ja sigui en entorns de televisió comercial o en sistemes mixtos de televisió pública i privada.

Com a pòrtic del número, l'autora invitada, **Milly Buonanno** –sociòloga italiana de referència internacional en el camp dels estudis de la televisió–, planteja la discussió del rol cultural del gènere biogràfic, especialment quan la gent del carrer esdevé la protagonista dels *biopics* televisius. En la línia del que alguns autors anomenen *món postheroic*, Buonanno gosa anar més enllà i suggereix l'emergència d'una societat antiheroica (“El gènere biogràfic en la societat antiheroica i la felicitat anormal de la ficció italiana”).

Gérard Imbert obre el tema monogràfic sobre la hibridació de gèneres amb un assaig sobre l'impacte de la telerealtat en tota la programació televisiva i la difuminació consegüent de les fronteres entre les seves funcions clàssiques i les identitats projectades per les persones telespectadores (“De la hibridació a la líquidificació de les categories i de les identitats a la *posttelevisió*”). **Fabiola Alcalà**, **Salvador Alsius** i **Francesc Salgado** aborden el tema des de la perspectiva de l'ètica professional del periodisme i alerten sobre els perills que algunes pràctiques i tendències poden comportar per a la qualitat de la informació (“L'ètica informativa en terres de frontera”). **Sara Ortells** argumenta en el seu article una relació directa entre l'expansió de l'infoentreteniment, la mercantilització de la informació i la competència televisiva (“Mercantilització i infoentreteniment: la base de les noves notícies”).

El monogràfic inclou també tres estudis de cas: **Miquel Garcia Horcajo** argumenta, des de la seva responsabilitat a l'Àrea de Nous Formats de Televisió de Catalunya, que la hibridació s'ha de considerar una premissa bàsica per a l'evolució i la innovació en la televisió actual (“Estratègies d'hibridació en telerealtat en programes de televisions generalistes”). **Estefania Jiménez** i **Petxo Idoyaga** analitzen empíricament la hibridació entre espectacle i informació en quatre tipus de programes de la televisió pública basca ETB (“La hibridació entre els gèneres informatius i l'espectacle a la televisió pública basca (ETB)”). I, finalment, **Lúcia Oliva** i **Xavier Sitjà** apliquen els barems del periodisme televisiu de qualitat establerts per The Project for Excellence in Journalism a unes mostres dels informatius de les cadenes Telecinco, TVE i TV3 per comparar-ne els nivells de qualitat (“La davallada de la qualitat dels informatius de televisió”).

En la secció oberta de *Quaderns del CAC* “Articles”, amb contribucions subjectes a doble revisió cega, en aquest número hi incloem sis col·laboracions.

Arantxa Capdevila, **Iolanda Tortajada** i **Núria Araña** estudien els models de representació de les relacions sexuals i afectives entre gèneres que proposen determinades sèries de ficció (“Els rols de gènere, les relacions d'amor i de sexe en les sèries de ficció. El cas de *Sin tetas no hay paraíso*”). **Cristina Cullell** analitza les conseqüències a Espanya i al Regne Unit del dividend digital o banda de freqüències destinada per la Unió Europea a la planificació de la TDT (“L'harmonització del dividend digital a la Unió Europea i el seu impacte sobre la planificació nacional de la TDT al Regne Unit i a Espanya”). **María Dolores Montero** s'interessa per estudiar i avaluar com els grups d'interès i els moviments socials tenen accés als informatius de la televisió pública catalana TV3 (“Grups d'interès i moviments socials a les notícies de TV3”). **Lorena Gómez** presenta una aproximació a les principals estratègies narratives d'introducció i de plantejament dels temes socials al serial diari català de més llarga durada (“De què parla *El cor de la ciutat* (2000-2009). Estudi de l'agenda social del serial més llarg de la televisió catalana”). **Charo Lacalle** aborda en el seu article un estudi etnogràfic dels procediments de la producció de ficció i, més en concret, del disseny de personatges joves, a través de l'opinió d'una àmplia representació de guionistes (“Construcció de la identitat juvenil a la ficció: entrevistes a professionals”). Finalment, **Sue Aran**, **Pilar Medina**, **Rosa-Àuria Munté** i **Miquel Rodrigo** ofereixen els resultats d'una exploració, a partir de grups de discussió de joves universitaris, sobre la capacitat dels joves de decodificar críticament els estereotips amorosos de la ficció seriada (“Joves, amor i sèries de televisió. Incidència de l'al·fabetització audiovisual en la (re)interpretació dels relats amorosos televisius”).

Josep Gifreu
Director